

*David Trads
Amerika hvor er du
250 sider
Momenta*

Når man vil vide noget, bliver svaret afhængigt af, hvem man spørger. Så man kunne vælge at spørge fastboende i én stat om deres syn på udviklingen i USA. Så ville man få ét svar. Spørger man i en anden stat, så får man et andet. USA er så meget forskelligt, stort og komplekst, at det er meget svært at kalde USA for ét samfund.

Det har David Trads så alligevel valgt, idet han i sit forord slår til lyd for, at ALT i "*i ordets egentlige forstand*"

i Amerika har forandret sig, og

at alt i USA og resten af verden er vendt på hovedet efter, at Trump blev valgt. Og at Amerika forresten ikke er til at genkende fra dengang for mange år siden, da han selv boede der.

For at citere fra bogen:

Lige siden den sommerdag i 2015, da Trump, denne vilde, vilde entreprenør, celebrity, bulderbasse og milliardær gjorde sin entré på den politiske scene, er alt - ja faktisk ALT i ordets egentlige forstand - vendt op og ned i Amerika og resten af verden.

Forfatteren mener endda, at Amerika har mistet sin værdighed.

Tak for kaffe.

Dermed lægger Trads sig i (kampagne)sporet af sensationslystne medier, som ønsker at fortælle verden, at en masse skidt er vokset op omkring os i løbet af et historisk splitsekund. Og at intet er som før. Hulk. . . .

Nuvel, Trads fortæller ganske vist også i forordet, at bogen er **hans** syn på tingene.

Mange passager specielt i forordet repræsenterer så et meget forenklet syn på USA, og heldigvis er det da heller ikke dækkende for mange andre, gode, **rigtigt** gode, sider i bogen. Det kommer vi tilbage til.

Men at fremture og forestille sig, at én mand, Trump, og i det store perspektiv kan vende op og ned på en verden, det må siges at være et vel farvet syn på en præsident, som David Trads for enhver pris absolut ikke ønsker genvalgt til Det hvide Hus. Vel har USA forandret sig. Landet er i evig forandring, hvis man lægger mærke til de små nuancer. Men det er over tid, langsomt - og iøvrigt sammen med resten af verden. Naturligvis er der sket forandringer i USA -, hvorfor skulle der ikke det, og hvorfor skal det lige pludselig gøres slemt, at det hele ikke er, som det var engang -, f.eks. da Trads boede derovre.

Det er der da heldigvis også rigtigt mange ting, der er, skal vi hilse og sige. Endda for noget af det til det bedre.

F.eks. er det fortsat muligt at se fantastisk natur. Lettere at booke hotelværelser på nettet. Komme i kontakt med yderst venlige amerikanere, der vil gøre alt for, at du skal have det godt i deres land.

Du kan flyve fra den ene stat til den anden for en slik, du kan falde ned og meditere med fødderne på kanten af Stillehavets kyster eller stå ved Frihedsgudinden og sige wow. Eller familierne derovre har stadig deres 4. juli og Thanksgiving Days og Black Fridays at være fælles om. Som ny mand kan du komme i kirkerne og blive totalt integreret i deres samfund, hvis du er venlig og ydmyg, og med en åbenhed og kærlighed som tidligere. Der er stadig alt muligt godt fra havet at få sig med hjem. Hvis man ellers kommer det, for USA er mindblowing og holder på dig, og efter at have været hjemme kort tid, er det for mange bare det bedste at komme afsted igen. Så på den måde og mange andre er det helt fejlagtigt af forfatteren at påstå, at ALT ved USA er vendt på hovedet og forandret. Og ærgerligt at netop en vidende og dygtig skribent som Trads postulerer det og maler et SÅ fortegnet billede -, hans hensigter til trods, eller måske netop med disse som platform.

I the ordinary day-to-day life er der rigtigt mange amerikanere, der ikke mærker nogen som helst forskel. Og er langt mere optaget af den lokale politik end den føderale i øvrigt. Og som gæster er landet for mange fortsat et rejseland, der er second-to-none.

Vel er der folk i miljøer, der generelt er blevet fattigere, og nogle er blevet særdeles meget rigere. Mindstelønnen er steget kraftigt, lønningerne i mellemklassen relativt pænt, og der er blevet markant flere hjemløse, retspolitikken har ændret spor, der har været opioidkriser, doctorshopping og 9/11-syndromer, så det gør noget. Og naturligvis er mange hotel- og restaurationspriser steget sammen med huspriser, lejligheder og alt muligt andet som i resten af den vestlige verden. Og så er polariteten visse steder blevet ganske tydelig -, på landet derovre kan man være ude for at blive chikaneret, hvis man taler hispanish, og i det ellers meget tolerante Californien skal man nogle steder ikke skilte alt for meget med, at man har sympati for Trump.

Men dér, hvor forskellen er størst, det er hos politikerne og i mediebildet. Der på hver sin måde bidrager til teorien om splittelse i landet. Og hverken politikere eller medier ER jo hele USA, selv om det fylder ganske meget. Dette gør Trads dog ikke specielt meget ud af.

Omvendt gør han brug af forskellige andre redskaber, som kan give os et indblik, hvordan han oplever USA. Han krydrer det med vel mange citater, bl.a. af Kris Kristoffersons ***Me and Bobby McGee***, som han pudsigt nok lader eksplosionen ***Janis Joplin*** tage æren for, selv om han et andet sted lader Kris' bonkammerat Willie Nelson korrekt skrive under på sine egne sange.

Forfatteren er stærkest, når han lader andre komme til orde. Når de får lov til uden kommentarer og Trads-indblanding at fortælle deres historie og deres syn på, hvordan landet er, hvor det er idag, hvad der har gjort dem bitre og frustrerede, og hvorfor de valgte at stemme på Trump, og hvad der fik dem til at synes og mene sådan og sådan.

Hvor forfatteren desuden er vildt stærk, det er i beskrivelserne af, hvordan USA blev til, og at de hvide fremmede på absolut barbarisk vis indtog landet og nedsmeltede de indfødtes muligheder og rettigheder til at være dem, som de nu var, og nu kun udgør halvanden procent af befolkningen på flere hundrede millioner. DEN læsning er stærk kost, og historien får Trads beskrevet på en måde, så man mærker pulsen og arrigskaben hos sig selv. Det er virkelig klasse, og den historie kører over mange sider. Her får man på en meget præcis og detaljeret måde et indblik i USAs fortid og tilblivelse, som afhængigt af politisk temperament drager en nøjagtig parallel til det amerikanske samfund idag.

Bogen indeholder de sædvanligt irriterende småfejl fra korrekturen som et **S** for meget i en endelse eller en meningsforstyrrende fejl som, at en

præsident Ford afløste Nixon.

(Nej det var

VICE

præsident Ford, der afløste Nixon og dermed blev præsident).

Bogen kan fint bruges som udgangspunkt for en diskussion om, hvorvidt det nu også er gået så galt for Amerika, som Trads påstår, alt imens vi i eksempelvis udvælgelsen af kilder og interview-ofre finder en del skjulte, politiske holdninger og budskaber samtidig med, at Trads tydeliggør sin næsegruse beundring for, at nogle mennesker, herunder amerikanske præsidenter, kan komme afsted med diverse, som menigmand ikke altid ser ligge lige for. Der er mange af den slags vinkler på folk lige fra Lyndon B. Johnson, over Reagen til Clinton og naturligvis Obama og Trump.

Vi slipper naturligvis heller ikke for en skopudserhistorie, den folkelige holdning om, at Trump ville købe Grønland ud af det blå (hvad der jo slet ikke er tilfældet; der var en ganske velargumenteret holdning og interesse bag), og så får vi naturligvis masser af beskrivelser af de enorme landområder OG de enorme bjerge af såvel natur som af portioner mad på tallerkenerne i Texas.

En bog der skal læses med pæn distance, et gran salt, med masser af Trads, godt med USA og heldigvis masser af historier og anekdoter fra amerikanere selv, der naturligt nok kommer fra Trads-udvalgte miljøer . . .